

עמ"ת 66023/02/19 - מדינת ישראל נגד מוצטפא עלקם

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 66023-02-19 מדינת ישראל נ' עלקם (עציר)
תיק חיצוני: 80978/2019

בפני כבוד השופט אביגדור דורות
העוררת: מדינת ישראל
נגד ע"י עו"ד שירה קרואני-ארד
המשיב: מוצטפא עלקם (עציר)
ע"י עו"ד עומיר מריד

החלטה

1. לפניי ערר על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט י' צימרמן) מיום 26.2.19 בתיק מ"ת 56378-02-19 בגדרה נקבע כי המשיב יוכל להשתחרר ממעצר אם יעמוד בתנאים הבאים: הפקדה בסך 5,000 ₪; ערבות עצמית על סך 10,000 ₪ וערבות צד ג' על סך 10,000 ₪ שתחתם על ידי אביו של המשיב.
2. כפי שציין בית המשפט קמא בהחלטתו, בבסיס הבקשה למעצר עד לתום ההליכים, כתב אישום המייחס למשיב כניסה לישראל שלא כחוק והפרעה לשוטר במילוי תפקידו וזאת כאשר השוטרים שהבחינו במשיב קראו לו לעצור והוא ברח ונתפס לאחר מרדף קצר. לחובתו של המשיב הרשעה מיום 12.9.18 בגין שתי כניסות לישראל שלא כחוק ולחובתו מאסר מותנה בן חודש שהינו בר הפעלה. כמו כן לחובתו עבירה מבית הדין הצבאי בעופר, שם נדון ל- 31 ימי מאסר.
3. בית המשפט קמא סבר כי ניתן להורות על שחרורו של המשיב אולם יש הכרח בהטלת הפקדה משמעותית, לנוכח המאסר המותנה אשר רובץ עליו ואשר הוטל אך לפני זמן קצר.
4. לטענת העוררת, כניסתו לישראל של המשיב, כמו גם בריחתו מהשוטרים מעידים על תעוזה ועל העדר יכולת לתת בו אמון שבכניסתו השלישית שלא כדין לישראל הוסיף חטא על פשע ונמלט מהשוטרים. משום כך נטען, כי שגה בית המשפט קמא בקביעה כי ניתן לאיין את המסוכנות ואת החשש הממשי מהמלטות של המשיב. לטענת ב"כ המשיב החלטת בית המשפט קמא מאוזנת ואין הצדקה להתערב בה. עוד צוין, כי סכום המזומן שנקבע, הינו פי שלושה מן השכר המקובל בשטחים.
5. עיינתי בפסיקה אליה הפנו ב"כ הצדדים, כאשר כל אחד מהם הפנה לפסיקה התומכת בטענותיו. להלן, אתייחס למספר מקרים שנסיבותיהם דומות למקרה שלפנינו.

עמוד 1

6. בעמ"ת 7759-02-13 **מדינת ישראל נגד האשם** (5.2.13) נדון ערר על החלטת בית משפט השלום לשחרר את המשיב בתנאים של הפקדה כספית בסך 5,000 ₪, ערבות עצמית בסך הנ"ל וערבות צד ג' של שני תושבי ישראל בסך 5,000 ₪ כל אחד. בכתב האישום יוחסו למשיב עבירות של שהייה בישראל שלא כדין וגניבה בצוותא עם אחר. למשיב באותו מקרה היו שבע הרשעות קודמות במגוון רחב של עבירות אלימות, מרמה, רכוש וכניסה לישראל שלא כדין, אשר בגין נדון במצטבר ל-62 חודשי מאסר בפועל ולמאסרים מותנים. אותו משיב שוחרר ממאסרו האחרון בטרם חלפו שלושה חודשים עד ששב לבצע את העבירות נשוא הערר וזאת, כאשר תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בר הפעלה של שלושה חודשים. בית משפט זה (כבוד השופט הבכיר צבי סגל) החליט להותיר את החלטת בית המשפט קמא על כנה למעט הגדלת סכום ההפקדה במזומן לסך של 10,000 ₪, וכן הגדלת סכום הערבות של צדדי ג' לסך של 15,000 ₪ כל אחד והוספת ערב צד ג' נוסף, אף הוא תושב ישראל, על סכום דומה.

בעמ"ת 9320-01-17 **זעקיק נגד מדינת ישראל** (5.1.17) נדון ערר על החלטת בית משפט השלום בגדרה התקבלה בקשת המדינה להורות על מעצרו של העורר עד תום ההליכים. העורר באותו מקרה הואשם בכניסה לישראל ללא היתר כדין. שלושה וחצי חודשים קודם לכן נדון העורר לעונש מאסר בפועל למשך 10 ימים ולעונש מאסר מותנה למשך חודשיים, בגין שתי עבירות דומות. בית משפט זה (כבוד השופט ארנון דראל) קבע כי אין לקבל את קביעת בית המשפט קמא, לפיה כל מי שעבר עבירה על חוק הכניסה לישראל, כאשר לחובתו מאסר מותנה בר הפעלה, אינו יכול להשתחרר ודינו מעצר. נקבע בערר, כי כאשר מדובר במי שנכנס לישראל שלא כדין, מבלי לבצע עבירה נוספת, אף אם לחובתו מאסר מותנה, אין מניעה לשקול את שחרורו בתנאים. נקבע כי העורר יוכל להשתחרר בתנאי שיפקיד סכום במזומן של 10,000 ₪ וכן יעמיד שני ערבים תושבי ישראל שיחתמו על כתבי ערבות בסכום של 5,000 ₪ כל אחד.

7. במקרים בהם הורה בית המשפט על מעצר עד תום ההליכים, התלוו לעבירה של כניסה לישראל שלא כדין עבירות נלוות בעלות חומרה. כך, למשל, בעמ"ת 12514-07-17 **אבו נאצר נגד מדינת ישראל** (18.7.17) הוגש כתב אישום כנגד העורר ושלושה אחרים, המייחס להם קשירת קשר לביצוע פריצה לבית מגורים, בכוונה לבצע גניבה או פשע. כאשר עזבו הנ"ל את המקום בנהיגה, הבחין העורר, תושב שטחים ששהה בישראל שלא כדין, במחסום, סטה עם הרכב לעבר השול הימני, נסע שם במהירות שאינה תואמת את תנאי הדרך ופגע בשני כלי רכב תוך גרימת נזק לאותם כלי הרכב. לאחר שכלי הרכב בו נמלט העורר, פגע בעוצמה ברכב משטרה שחסם את דרכו, נמלט העורר רגלית, וכאשר נתפס ע"י שוטר, חבט בשוטר וגרם לו לדימום בידו. בית המשפט קמא הורה לשירות המבחן להגיש תסקיר, לפיו נקבע כי קיימת רמת סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בתחום הרכוש. לאור העדר חלופת מעצר בתוך ישראל, לא הייתה המלצה מצד שירות המבחן על שחרורו ממעצר של העורר. בית משפט השלום החליט על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים, ובית משפט זה, דחה את הערר.

8. לאחר בחינת כלל הנסיבות וכן הפסיקה הרלוונטית, הגעתי למסקנה כי יש להותיר על כנה את החלטת בית המשפט קמא, בדבר האפשרות כי המשיב ישוחרר אם יעמוד בתנאים שנקבעו, אולם, יש להגדיל את סכום ההפקדה במזומן לסך של 9,000 ₪, וזאת הן לאור האישום בהימלטות המשיב מן השוטרים והן לאור המאסר המותנה בר הפעלה. כמו כן, נקבע כי מסירת הודעה לערב חסן עלקם, אביו של המשיב, על מועד דיון שייקבע בעניינו, תיראה כמסירת הודעה לעורר עצמו. אין שינוי ביתר התנאים שנקבעו ע"י בית המשפט קמא.

השחרור יתבצע בפני קצין משטרה או קצין שב"ס שהוסמך לכך כדין.

ניתנה היום, כ"ב אדר א' תשע"ט, 27 פברואר 2019, במעמד
הנוכחים.